

DE
 BRADYSPERMATISMO
 SEU
 TARDIORI SEMINIS EMISSIONE
 DISSERTATIO MEDICA,
 QUAM

IN AUGUSTISSIMO LUDOVICEO MEDICO,

Deo duce, & auspice Dei-parâ, ab horâ octavâ ad
 meridiem, tueri conabitur MICHAEL PERIER,
 Massiliensis, Author, Artium Liberalium Magis-
 ter, & in Almâ Universitate Monspeliensi,
 jamdudùm Medicinæ Alumnus, die mensis
 Februarii anni 1761.

PRO BACCALAUREATUS GRADU CONSEQUENDO.

MONSPELII,
 Apud Viduam JOANNIS MARTEL, Regis, Occitanix Comitiorum,
 & Universitatis Medicinæ Typographi.

M. DCC. LXI.

DE
BRADYSPERMATISMO
SEU
TARDIORE SEMINIS EMISSIONE.

I.

SPERMA humanum in statu physiologico consideratum, est liquor lymphaticus, lentescens, albidus, morâ subflavescens, odore speciali, ingrato, si diù in suis conceptaculis hæserit, nares vividius feriente præditus, pondere inter liquores humanos maximus, aëris contactu liquefcens, in testiculis secretus, elaboratus, per epididymides & vasa deferentia, quibus adhuc perficitur, in vesiculas spermaticas delatus, ubi collectus, asservatus,

A

ultimam patitur elaborationem, venere exercitâ per urethram ejaculandus cum vividissimo voluptatis sensu, tandem generationi destinatus. Parte dicitur constare duplici, alterâ halituosâ, subtilissimâ, quæ aura seminalis audit, alterâ crassâ, ovorum albumini simili, priorem in sinu coërcente. Microscopiorum ope corpuscula plurima in semine innatantia ac motu agitata vario observare datur; quæ aliis vermiculi spermatici, aliis moleculæ organicæ dicta sunt.

II.

PRETIOSUM hocce fluidum, elaboratione epididymis, vasis deferentibus, vesiculis spermaticis præstitâ crassius factum vix esset permeabile, nisi vehiculi tenuioris ope congruam nancisceretur fluxilitatem. Hinc humor serosus, aliis etiam nominibus valdè utilis, è prostatâ præsertim, glandulis Cowperi, Litrii, urethræ lacunis depluens, latice infecundo, albido, nares nequam ingrâtè feriente, illud penetrat, diluit, probè satis cum ipso sub ejaculationis tempore permixtus; neque impedit fluidorum consistentiâ, colore, dotibus diversorum affusio, quin, sanguinis instar è venâ emissi, homogœneum utcumque videatur. Sub liquorum seminalium nomine apud Auctores occurrit multiplex illud vehiculi genus, liquores urethræ mucosi meliùs dicendum. Fluidum illud è spermate genuino, & lymphâ in

glandulis jam dictis percolatâ conflatum, semen etiam vocari solet, non secus ac humor verè prolificus, desumptâ scilicet à parte nobiliori appellatione.

III.

MULTIFARIAM peccare potest semen modò descriptum. Omissis, quæ debitas ipsius qualitates mutant, vitiis, neque pathologicè concussâ nimîâ illius copiâ, liquoris hujusce emissionem multiplici modo vitiari experientiâ compertum est.

Enim verò nunc semen siue deficiat, siue non, nullum aut paucum emittitur. Hoc affectu laborant anorchides, thlibiæ, castrati, obesi, debiles, diætæ parciori, laboribus durioribus indulgentes, profusionem spermatis maturiorem, nimiam passi, tumoribus testium nonnullis tentati, &c. sæpissimè cum feminis emissi paucitate combinatur tarda ipsius per urethræ orificium excretio.

Nunc in actu venereo voluntariè, pene minimum subarrecto, & cum voluptate saltem aliquali celebrato, citiùs erumpit liquor prolificus. Id vitium in junioribus facit feminis copia, turgescencia, nimia falacitas; in iis verò qui venere abutuntur, liquoris ejusdem fluxilitas, nec-non viarum per frequentioresem feminis effusionem laxatarum atonia. In hoc ultimo casu simul adest feminis emissi tarditas.

Modò citra coitum, & plerumque sine tenti-

gine ac voluptate, semen aut liquor analogus involuntariè frequenter copiosè emittitur: gonorrhæa audit, quæ in veram distinguitur, atque spuriam; illi ansam præbente feminis copiâ, acrimoniâ, viarum debilitate; huic verò, humoribus acrioribus catharro, ut vocant, urethræ, viru syphylitico, excerniculorum laxitate.

Modò à nativâ directione aberrat feminis emissi jactus: id vitii inducit orificium urethræ à situ genuino devium, freni brevitatis, quâ deorsum balanus convertitur &c.

Tandem in venere voluntariè, & vigentibus ut plurimum voluptatis sensu, ac penis erectione exercitâ, procrastinatur, moras nectit, paulatim atque stillando fit feminis emissio. Morbum specie multiplici varium *Bradyspermatismi* nomine salutamus.

IV.

IN tantâ materiei ubertate præfixi hisce dissertatiunculis limites ire non sinunt per singula: Quocirca tardiores feminis emissionem seu *Bradyspermatismum* suscipiemus tantum pertractandum; cujus, tradito prius generis caractere, distinctione à morbis affinibus, causis, prognosi, atque curatione, species singulas observatione comprobatas recensere, describere, curare animus est. Pathologicis hisce de *Bradyspermatismo* Thesisibus, physiologica nonnulla præmittere consultum ducimus,

ut

ut scilicet morbi nostri theoriæ lux aliqualis affundatur: Itaque cùm impeditum feminis ejaculandi motum sibi hæc paginæ præscripserint, primùm exarata organorum erectioni penis & spermatis ejaculationi famulantium anatome, pauca dein circa binam hancce functionem ad propositum nostrum facientia addemus, pathologica tandem sectaturi.

V.

ORGANA generationis negotio inservientia ex parte viri sunt testes, epididymi, vasa deferentia, vesiculæ feminales, penis.

VI.

TESTES rarissimè nulli, vulgò bini, pauciores quandoque, vel etiam numero plures, mole varii (in ætate perfectâ ovum majoris columbi æquant magnitudine, auctiores quandoque, licet sanissimi) figurâ ovales intra scrotum, quod epidermide, cute, & darto inter duplicem telam cellulosam adipis expertem medio constat, nativè in adultis propendent; alterutro tamen vel utroque in abdomine, vel ad inguina sedem nonnunquam habere viso, quod in pueris ad pubertatem usque frequentius observatur. Sistit fabrica ipsorum interior millena vascula subcineritia, tortuosa, longissima, è lateribus arteriarum spermaticarum oriunda, glomerem intricatissimum efformantia, in corpus Hyggori coëuntia, tandem ad epididymes penetrantia mox describendas.

FUNICULUS spermaticus cum testiculo appenso triplex objicit tunicarum genus. Prima quæ sub erithroideæ nomine venit, verus musculus est, cremaster dictus, qui ex degenerantibus fibris musculorum abdominis obliquorum & transversorum, nec-non ex fasciâ inguinis ligamentosâ oriundus, telâ obtectus cellulosâ subtilissimâ, in vaginam funiculi spermatici expansus præsertim versus posteriora, huic vaginæ dicatus plurimis Anatomicis videtur; potè qui ultra superiorem tunicæ testiculi vaginalis partem non progrediatur sensibiliber : hoc tamen musculo contendunt alii non minoris notæ viri, testem undique ambitum & elevari posse & comprimi.

Sequitur tunica vaginalis testiculo simul & vasorum spermaticorum funiculo communis, telæ peritonæi exteriori continua, ejusque, ut Anatomici loqui amant, propagatio. Hæc cellulis confans aëre insufflato facilè dilatabilibus, funiculum spermaticum amplexa, ad hujus extremum videtur spontè in duas laminas recedere : interior lamina non ulterius progrediens dissepimentum ex lamellis reflexis, strictius adunatis natum efformat; dum lamina exterior cellulosa, supra testem expansa eum laxè ita obvolvitur, ut, non secus ac cor intra pericardium, in eâ testis contineatur interjecto spatio, in quodhalat vapor visceris hujus mem-

branam propriam, & tunicae vaginalis superficiem internam madefaciens: duplici itaque celluloso strato vaginalis funiculi spermatici tunica producitur; dum unico, externo nempe, vaginalis testiculi tunica efformari videtur.

Propria tandem venit tunica testiculorum, albuginea à colore dicta: hæc robusta, dura valde, testem immediatè amplexa, ejus vasa advehentia & revehentia sustinet, defendit, coercet; bifariam divisa, intusque subtilior facta, interstitia penetrat vasculorum feminis subcineritiorum, quæ separat, continet; extus verò lævis, madida, validior ab externis injuriis didymos præservat, tuetur, membranæ testiculi vaginalis interiora velamento, quo ea glabrescit, fortè prætendens.

VIII.

MILLENOS in gyros convoluta, albugineæ parte interiori fulcita; innumeris concamerationibus divisa feminalia vasa videntur omnia coire in corpus Hygmori, quod cavum negant plurimi, & pro vasorum fulcro tantùm habent. Ibi collecta in sex, septemvè canaliculos, & etiam multò plures juxtà Hallerum, partem epididymi anteriorem seu caput efficiunt. Itaque epididymis verè testis est accessorius, eadem tunicâ albugineâ coercitus, constans simili ac testis, sed non adeò intricato canaliculorum contextu, qui, post varias complicationes, posteriorem epididymi partem seu caudam

efformant. Pars hujusce modi, quæ rarissimè deficere visa est, versus anteriora & sursùm revoluta, simulquè coarctata vas deferens producit, ope membranæ albugineæ testiculo adnexa, cui juxtà partis concavæ longitudinem laxè, strictiùs autem versus extrema alligatur.

IX.

FUNICULUS spermaticus constat, arteriâ, venâ, nervis spermaticis, vasis testium lymphaticis & ductu deferente, erithroidæâ & vaginali tunicâ obtectis.

Arteria ut plurimùm ab anteriori parte aortæ nata paulò sub emulgentibus, serpentino & obliquo ductu supra uretheres & psoam excurrens, annulum abdominalem subit; & tunicâ vaginali obvoluta ramulos hinc inde ipsi tunicæ, cremasteri, & scroti septo impertitur, antequam testiculum attingat in duos ramos divisa, quorum minor sub epididymo excurrit; alter verò ad imum usque testem penetrat.

Vena spermatica dextra vulgò ad cavam, rariùs ad emulgentem tendit; sinistra verò constanter ad emulgentem sinistram cruorem revehit. Utraque arteriam comitem magnitudine longè superans, mox ab origine cum ipsâ peritonæo involuta, innumeris circa eam divisionibus variè intricatis mirè ludens, plurimis ramorum anastomosis, quas cum arteriâ sibi cognomine respuit, secum communicans, corpus pyramidale seu pampiniforme ferè solâ exhibet.

Nervi

Nervi plures exigui, sensu exquisitissimo donati, à plexu renali & à lumbaribus ramis supeditati, multos hinc inde in testiculi tunicas & vasa furculos emittentes, testis intimam substantiam penetrant, & in eam modo inextricabili, visûsque aciem fugiente disseminantur.

Lymphatica testium vasa in chyli receptaculum per annulos abdominales ferum revehencia viderunt oculatissimi quàm plures Anatomici : ea sæpè in funiculo spermatico se vidisse ipse testatur Hallerus.

Ultimum vas funiculi spermatici è testiculo, quod ipsi proprium est, semen defert. Ductus ille ab officio nomen habens, epididymo continuus, versus extremum plùs minùs inflexus & ampliat, cavo exiguo semper hiante pervius, robustis & elasticis membranis donatus, intus lævis ab epididymi caudâ versus inguina ascendit, aliis vasis spermaticis posterior, quibus valedicit trans anulum advectus; hinc ad posteriora vesicæ tendens, ope telæ cellulosæ ipsi adhærens, socio unitus, & cum vesiculis quas transgreditur modo singulari communicans, sibi additâ vesicularum earumdem portione, duos canaliculos efficit, qui distincto orificio in urethram aperiuntur.

X.

VESICULÆ feminales duo sunt conceptacula posterius vesicæ fundo adposita, eique adhærentia,

tres digitos transversos longa, pollicem unum lata, ex plurium cordatiorum Anatomicorum consensu membranaceo-musculosa, varios extùs gibbos, intùs innumeros loculos efformantia, & ope telæ cellulosæ superextensæ, atque à peritonæo sup-peditatæ in brevem, serpentinum glomerem collecta. Vesiculæ interiùs villosæ desinunt in ductus geminos, arctâ interioris lateris unione septum efformantes, & ita cum fine ductuum deferentium communicantes, ut femini è vase deferente in vesiculam sibi respondentem transeunti libera pateat via, dùm nullus vel difficillimus è vesiculæ cavo intra vas deferens ipsi datur regressus. Hi ductus cum vasorum deferentium extremis modo intricatissimo confusi, per prostaticam ad urethram tendentes, in ipsius cavum juxta carunculam distincto hiant foraminulo. Superest jam paucis expedienda penis descriptio, in quo considerata veniunt urethra, corpora cavernosa, muscoli varii, vasa omnigena.

XI.

URETHRA est canalis utcumque cylindricus, membranis robustis substantiam spongiosam passim includentibus, & involucris communibus donatus. Hæc substantia quæ prope collum vesicæ deficit, nec-non in toto tractu intimæ adhæsionis urethræ cum corporibus cavernosis, quibus subjacet, est multò copiosior & confertior in bulbo

urethræ & in penis glande : ut enim bulbus textui spongioso incrassato debetur, ita glans efformatur ab eâdem substantiâ versus extrema penis dilatatâ, crassiori factâ, & parumper depressâ. De cætero glans epithelio admodum sensili tectâ, sebaceo humore glandularum Tysoni oblinita, corporum cavernosorum extremitati superimposita laxâ cute, seu præputio cooperitur, inferiùsque eâdem strictiori factâ sive freno alligatur. Urethræ cavitas nativè collapsa, sub potentiali suâ diametro multò major, non ubique æqualis, eminentiam ovali oblongam, verumontanum dictam, posteriùs gerens, versus balanum in fossulam ampliata, aperiturâ oblongâ demùm terminatur. Membranacea tantùm, si plures Anatomicos audias, à Graafio creditur fibris multis carneis è vesicâ urinariâ provenientes ditata.

Multiplici oblinitur urethra liquore ex diversis fontibus scaturiente. 1°. In ejus cavum quàm plurimis foraminulis ad carunculam depluit liquor subspissus, mitis, albidus glandulæ prostaticæ, inter vesicam & urethræ bulbum inferiùs sitæ, cordis figuram referentis, partim urethræ principium membranaceum cingentis, superiùsque excavatæ, ut vasis ejaculatoriis & urethræ viam cedat. 2°. Liquor glandularum Cowperi inter acceleratores musculos & bulbum urethræ utrinque sitarum, fabam æquantium, & distincto orificio in ure-

thram mucum lentefcentem emittentium. Hisce duabus glandulis alteram adjunxit Cowperus, ubi ad pubem urethra incurvatur, locatam, quam lynceis etiam Anatomicis nusquam observare licuit. 3°. Liquor glandulæ Litrianæ obscure rubescentis, pollicem latæ, infra prostatam instar Zonæ urethram cingentis, & in ejus cavum plurimis ostiolis mucilaginosum humorem effundentis, quam prostatæ dumtaxat propagationem esse affirmant graves Anatomici. 4°. Demùm humor exstillans ex millenis urethræ meatibus à Graafio indicatis, & à Morgagnio acuratissimè delineatis: Meatus illos numerosissimos, ab urethræ medio ad balanum etiam confertiores, magnitudine varios, in toto urethræ tractu conspersos dant canaliculi excretorii, à glandulis exiguissimis, intra urethræ membranas, ejusque spongiosam substantiam disseminatis juxta acceptam opinionem profecti.

XII.

CORPORA cavernosa in principio divaricata, atque ischii & pubis ossibus, tanquam cruribus, firmissimè alligata, sub pubis commissurâ ad invicem accedentia, & per membranam validam, elasticam, reflexam, ligamentum penis suspensorium dictam, commissuræ hujusce modi arctè unita, ante bulbum urethræ ita conjunguntur, ut septum pervium lateribus interioribus efforment, inferiùs verò in intervallo ab adunatione relicto urethram recipiant

cipiant strictè vinctam. Hæc corpora membranis robustissimis instructa, & multâ donata spongiositate, pro vasculis innumeris telâ cellulari subtilissimâ fulcitis juxta Fantonum potius habenda, ubique cava, flatu, sanguine facillimè turgentia, inter se per prædictum claustrum, nullatenus verò cum urethrâ, communicantia, ad balanum tandem desinunt, quem in extremo suo rotundato impervio, velut capitulum superimpositum, recipiunt.

XIII.

MUSCULI penis varii sunt: alii enim corpora cavernosa, alii urethram respiciunt; quibus etiam adde communes alios, necnon peculiare ad profatam pertinentes. Primi duo, sub erectorum titulo venientes, satis validi, ab ischii ossibus profecti, corporum cavernosorum cruribus ad illorum unionem usque apponuntur; quò advecti sese expandendo & decussando sensim desinunt. Hiscè accessorios & inferiores demonstravit alios duos minores oculatissimus Winslowius, qui ab ischio etiam, sed interiùs, orti corpora cavernosa & urethram unâ attingebant.

Ad urethram pertinent muscoli acceleratores, perperam à Graafio urethræ dilatatores dicti, qui prioribus longiores, sed minùs robusti, partim à ligamento pubis interosseo, partim ab ani sphinctere cutaneo oriundi (de horum ortu multa lis est inter Anatomicos) mox decussati, & confusi.

urethræ bulbum amplectuntur; dein divergentes supra corpora cavernosa exporriguntur, tendineis fibris ultrà productis terminati.

Musculi transversales seu triangulares, frequentius observandi, quandoque deficientes origine variant; neque semper ab ischii tubere veniunt, non-nunquam ab ani sphinctere, vel erectorum principiis proficiscentes, Sanctorino teste, qui hos etiam in unicum muscolum connatos reperiit: attamen triangulares musculi vulgò ab ischio nati ad bulbi urethræ latera tendineâ expansione utrinque applicantur. In causâ fuit triangularium varietas, ut non-nulli ex hisce in unum connatis alium muscolum *sine pari* nuncupatum, perperam effinxerint.

Tandem ad prostatam pertinet, 1°. Zona illa fibrarum muscularium à Sanctorino detecta, prostatam inferius amplexa, ab ano veniens, & quasi musculus prostatæ compressor seu triangularis internus consideranda. Hunc prostaticum muscolum inferiorem vocat Winslowius. 2°. Par illud musculorum ab eodem Sanctorino detectum, & à Winslowio sub musculorum prostaticorum superiorum nomine designatum, quod ab ischii ossibus pronatum, quâ obturatores musculi interni reperiuntur, ad prostatam, imò juxta Sanctorinum ad urethram extenditur. &c. &c.

ARTERIAS ab hypogastricis præcipuè penis habet: quosdam tamen ramulos exteriores mutuatur ab epigastricis, cruralibus, &c. Aliæ ex his arteriis ad externas pudendorum partes, aliæ ad internas prospiciunt, vigente tamen inter utraque communicatione.

Venæ arteriarum tractum comitantes, numerosioribus ramificationibus efformatis, in hypogastricas desinunt. Vena notabilior, ut plurimum solitaria, valvulis donata, in medio penis, imprimis rigidi, conspicienda sanguinem revehit in venas circa pubem notabiles, plexumque communem intra pelvim situm producentes.

Nervis plurimis penis insignitur à lumborum & sacri ossis medullâ prodeuntibus, qui cum plexibus mesentericis & magno sympathico communicantes sub pubis commissurâ transeunt: horum truncus major ità ad penis dorsum excurrit, ut arteria nervum inter & venam conspiciatur. Insignis ille nervus in corpora cavernosa extus & intus mirè dispergitur: Cæteri etiam nervorum ramuli vasa sanguinea insequuntur, propagines ubique numerosissimas & subtilissimas emittentes. Premissâ partium ex parte viri ad generationem intervientium anatome, prolixâ quidem pro dissertationis brevitate, ast citra obscuritatis periculum, in tantâ dicendorum copiâ, ægrè admodum

contrahendâ, ad erectionem penis & spermatis
ejaculationem sermonem convertimus.

XV.

ERECTIO penis ea est functio, quâ rigescit, ru-
bet, induratur, longitudine simul & crassitie
adauctis: hanc sanguini corporum cavernosorum
cellulas replenti atque expandenti deberi, probant
aër, factò ipsis vulnuscùlo, syphone insufflatus,
& injecta per arterias hypogastricas fluida, qui-
bus in cadavere pari passu & cellulas præfatas dis-
tendi, & erectionem cieri observatur; certò verò
statuunt experimenta in animalibus capta coitûs
tempore mactatis, quibus eadem cellulæ sanguine
turgidæ inveniuntur. Hinc sequitur præsentè erec-
tione vel sanguinem quantitate nativam superante
corporibus cavernosis advehi, dùm solitam copiam,
vel etiam solitâ majorem, aut influxui adaucto
non respondentem ex ipsis venæ reportant; vel
ordinariâ per arterias accedente copiâ, vulgari
minorem per venas redire; vel tandem adesse &
appulsum nativo uberiolem, & parciorem solitò
refluxum; atque ita sanguinis per venas reditum
relativè semper imminutum esse.

XVI.

UT vigeat conditio hujusce modi in intricatiffimâ
hacce functione necessariâ, ad compressionem
in venas à partibus circumpositis factam tanquam
ad causam erectionis verosimillimam confugiunt
plurimi,

plurimi, quam à fonte eodem non omnes reperiunt, muscutorum scilicet erectorum, levatorum ani & prostatae, imò & vesicam urinariam repletam, vesiculas spermaticas femine turgidas, intestinum rectum fecibus aut flatu distentum variè accusantes. Memoratam venarum compressionem alii non minoris notæ viri locum non habere, aut saltem non sufficere arbitrantur; & exinde non necessariam esse probant, quod in cadavere, citra talem compressionem, liquoris cujuscumque factam in arterias injectionem sequatur erectio; & quod, eâdem exulante, erigantur mammarum papillæ, gallorum cristæ, maleagridum carunculæ: Hinc verosimiliùs ipsis videtur erectionem deberi causæ eidem, quâ in partibus modò memoratis erectio cietur, & facies in animi affectibus rubore suffunditur: hanc alii reponunt in ramulis nerveis numerosissimis venas circumligantibus à quorum constrictione arctantur; alii seminùs eam assequi fateri malunt. Circa muscutorum actionem, quæ legitima erectionis causa istis videtur, his verò nulla aut vix attendenda habetur, mediam ineunt nonnulli sententiam, eam scilicet quâ hujus ope, si non produci, saltem adjuvari atque intendi erectionem perhibent; muscutorum contractione pressionem assiduam venæ majori, venis minimis, sinui Sanctorini non tam inferente, quàm sanguinem è posticis corporum

cavernosorum cellulis in anteriores urgente, brevi, sed efficaci, collisione. Non secus ac corpora cavernosa, urethra & etiam erectionem patitur quam eadem, quæ corpora præfata eriguntur, ratione succedere nemo non videt.

Ritè pensitatis, quæ de penis erectione circumferuntur sententiis, causam, quæ sanguis intta corporum cavernosorum, & textus urethræ spongiosi cellulas colligitur, nondum manifestam esse ultrò agnoscimus.

XVII.

MEMBRUM virile arrectum si contemplemur, videbimus, 1°. Corpora cavernosa sanguine repleta rigere, indurari, rubere, elongari, crassescere, in directum protendi, nisi rectitudini obstet mala conformatio aut penis affectus. 2°. Similiter affici urethram. 3°. Canalem hujusce modi native incurvatum, collapsum, sectione non ubique æquali instructum, diametro donatum potentiali in pluribus hujus locis pariter diversâ, sub quâ hiatus inter omnes possibiles violentiâ expertes maximum obtinet, fieri longiorem, rectum, patulum, magis tamen, imprimis in eâ parte, quæ bulbo respondet, angustum, quàm si potentialem sectionem nancisceretur, demùm à corporibus cavernosis hinc & inde longitudinaliter intropressum. 4°. In erectione validiori crescere corporum cavernosorum intumescentiam, duritiem, urethræ

intropressionem ; textûs urethræ spongiosi expansionem , indurationem ; canalis hujusce tensionem , angustationem maximè ad bulbum. 5°. In erectione debiliori corpora cavernosa , urethræ textum spongiosum , & ipsius canalem ab eo statu , quem sub penis flacciditate ea servant , non satis recedere. Causam erectionis proximam si quæras , hanc tibi sistet sanguinis in cellulis corporum , quibus penis gaudet , spongiosorum influentis ac collecti vis major cellularum resistentiâ. Causæ ipsius remotæ ad duo capita reduci possunt ; ad ea nempe omnia quæ 1°. Æstrum venereum accendunt , 2°. Stimulum in organis genitalibus externis internisque excitant ; quorum numerosiorem censum brevitatis ergò prætermittimus.

XVIII.

EJACULATIO feminis ea est spermaticæ emissionis species , quâ rapido jactu ex urethrâ profilit semen. Porrò ut debitè exerceatur functio hujusce modi , requiruntur 1°. Spermatis in testiculis secretio , in suis conceptaculis præsentia , in urethram effusio sufficienti copiâ facta , versus balanum directa , 2°. Erectio penis nec debilior nec validior , corporibus cavernosis & urethrâ æqualiter & in directum protensis , 3°. Canalis urethræ , à vesicularum feminalium osculis ad extremum usque balani orificium , contractione simplici , vitio quocumque Chirurgico ipsum angust-

tante, muco nimio, & corpore quovis peregrino liberi tensio, apertio, lubricatio debitæ, citra adauctum ad dolorem usque ipsius sensum, 4°. Liquorum in urethræ glandulis percolatorum, quibus affusis semen diluitur, conveniens miscela, 5°. Efficax vesicularum feminalium contractilitas cum vasorum ejaculatoriorum foramine decenti hiantium libertate conjuncta, musculorum acceleratorum convulsiva ferè contractio, bulbi urethræ resistantiam ab erectione inductam multum superans, nata ex illâ acceleratorum contractione, simul concurrente musculorum erectorum, imò & aliorum actione, corporum cavernosorum & præsertim canalis urethræ validior erectio, atque ita sub majori, aë congruo, parietum ad axim accessu vegetior feminis propulsi expressio, 6°. Tandem præputium sufficienti hians orificio, protuberantiæ cujuscumque in ipso vel balano enatæ absentia, quæ urethræ foramini objecta ipsum imminuere, aut fugaci obturatione claudere valet.

XIX.

CAUSA ejaculationis feminis proxima nobis est virium ejaculatoriarum energia multò major, quàm est virium antagonistarum resistantia: energiam hujusce modi viribus oppositis multò majorem esse volumus, & eo quidem gradu, qui post superatas resistantias jactui feminis efficiendo par sit. Porrò vires ejaculatoriæ sunt contractio mus-
culorum

culorum acceleratorum, & adaucta canalis urethrae constrictio ex majori, sub acceleratorum, aliorumque musculorum actione, erectionis robore oriunda, concurrentibus vesicularum spermaticarum vi contractivâ, imò juxta nonnullos cremasterum in vasorum deferentium partem funicularem actione, & ductuum semini tranandorum nisu elastico, fortè & contractilitate. Viribus ejaculatoriis resistantiam objiciunt feminis sinceri, aut mucosis urethrae liquoribus mixti justò major crassities, nimia vasorum deferentium & ejaculatoriorum tum in ipsorum tractu, tum in osculis strictura, canalis urethrae inflexio, explicatio insufficientis vel nulla ab erectione debiliori vel prorsus deficiente sobolescens, nata ab eadem validiori constrictio, angustia tum ab obicibus, quibus ea arctatur, praeccluditur, infarcitur, tum à contractione merâ pendens, bulbi urethrae sanguine per erectionem intumefacti tensio, renitentia à musculis acceleratoribus instante ejaculatione superanda, tandem praeputii apertura strictissima. **Causas** ejaculationem remotè producentes ex erectionis principiis satis intelligendas silentio premimus.

XX.

Quod spectat feminis ejaculationem, hæc nobis sequenti mechanismo videtur perfici. Vigentibus, quæ ad hancce functionem requiruntur,

conditionibus modò assignatis, coïtù, damnandâ penis agitatione, fomnio venereo, & similibus, ferius ocius ad sui contractionem sollicitatis vesiculis spermaticis, & insurgentibus, quæ glandulas urethræ adjacentes emungunt, potentiis, in ductum hujusce modi exprimitur semen lymphâ urethræ mucosâ affundendum, quibus utcumque permixtis, & ad copiam debitam collectis, in actionem tandem veniunt muscoli acceleratores, quorum validâ ac ferè convulsivâ contractione, accedente corporum cavernosorum & præprimis textûs urethræ spongiosi majori intumescentiâ sub ejaculationis tempore observandâ, simul etiam concurrente nisu proœpnoico viscera abdominalia deorsum agente, imò machinâ, ut ita dicam, universâ, semen ex urethrâ magnâ vi expressum rapido jactu profilit.

Ex Anatomicis & Physiologicis fontibus hausisse sufficiat, quæ hætenus protulimus; nunc ad pathologiam devolvimur.

XXI.

BRADYSPERMATISMUS nobis est feminis, in venere voluntariè, vigentibus utplurimum voluptatis sensu, & penis erectione exercitâ, tarda nimis emissio, seu sublata ejaculatio. Vitium ejaculationis, ejaculatio depravata, impedita, feminis retentio, tardior excretio, procrastinata, morans, paulatim atque stillando facta emissio, apud

Auctores varios audit hicce morbus: idem sonat verbum huic à nobis attributum quod à vocibus græcis *Bradys* tardus, & *Spermatismos* feminis emissio, deducitur.

X X I I.

NATURALEM hujusce morbi evacuatorii characterem sistunt sequentia, 1°. Adest actus venereus voluntarius, 2°. Viget ferè semper gratus veneris sensus; nimirum solita ut plurimum per sentitur voluptas sub feminis in urethram effusi præsentia; rarò veneri stimuli justo vividiores, rariùs adhuc plus æquo debiles genitalia tunc temporis vellicant. Notabis vitio urethræ dolorifico, quod observatione non semel constitit, per accidens ita deleri venereum sensum, ut dolor potiùs quàm voluptas feminis effusionem comitetur; neque etiam dolore aliquali voluptatem præcidente vacare erectionem membri virilis validissimam, si corpora cavernosa nodus teneat. 3°. Debita fit ut plurimum penis erectio, quæ, ut de venereo sensu modò dicebamus, rarò supra nativum modum intenditur, rariùs etiam vel nativâ debilior, vel prorsùs nulla observatur. 4°. Tarda nimis est feminis emissio, idque modis variis: nunc enim liquoris hujusce ex mutatâ vasorum ejaculatoriorum directione in vesicam urinariam immissi, vel ob obicem verumontano objectum, & principium urethræ penitùs occludentem in ipsam reflui pro-

craftinatur exitus, quem sub his circumstantiis una facit urina reddita, semen sibi immixtum abripiens; nunc verò moras etiam necens sperma paulatim atque stillando, solum tamen, effluit. idque longo post voluptatem perſentitam intervallo, & non-niſi remittente penis erectione; nunc tandem præſente adhucdum, aut vix ceſſante veneris ſenſu, nullâ morâ interjectâ, exit semen lento rivo ex urethrâ ſtillans. Symptomata alia minus conſtantia, & ſpeciei huic vel illi propria ſub qualibet inferiùs legi poſſunt.

XXIII.

VICINI morbo noſtro affectus ſunt *aspermatisſmus* ſeu ſupreſſa, aut pauca ſeminis emiſſio, *tachyspermatisſmus*, ſive ejuſdem effuſio nimis cita, tandem gonorrhœa; quorum idcirco nunc veniunt aſſignandæ à Bradyſpermatisſmo differentiæ ut ſcilicet traditæ diagnoſi robur accedat. Porro aſpermatisſmo proprium eſt quod, ſive ſemen teſticularis percoletur, & in ſuis conceptaculis hæreat, ſive ex his neutrum contigerit, nullum prorsùs aut paucum omninò, coitûs, pollutionis nocturnæ nec-non voluntariæ tempore, aut urinâ poſtmodum redditâ, emittatur. Cave ne liquoris ſpermatici effuſionem exulare prorsùs exiſtumes in iis Bradyſpermatisſmi ſpeciebus, in quibus veſicam ſubit ſemen à vaſis ejaculatoriis eò directum, vel ex obicis urethralis præſentiâ huc refluxuum, ſtatim
atque

atque urina funditur, simul cum ipsâ emittendum. In tachyspermatismo, venere celebratâ. (quod voluntariè, pene minimùm subarrecto, & cum voluptatis sensu saltem aliquali fit) cita nimis est humoris prolifici emissio. Notabis in hocce affectu nunc vigere intensiùs & membri virilis erectionem, & gratos veneris stimulos; nunc verò utraque infra nativum ac solitum gradum subsistere: casus hic ultimus in gonorrhæam, cui proximè affinis est, commutatur, si feminis profusio citra voluntatis imperium jam contingat. Tandem gonorrhæam sistit involuntarius, frequens, copiosus effluxus feminis aut liquoris analogi citra venerem effusi, perstantibus non-nunquam, ut plurimùm tamen exulantibus penis erectione & voluptatis sensu. Variat materies emissa, quæ nunc semen, nunc mucus, pus, nunc ex his variè conflatus liquor est; neque unâ etiam ratione contingit effluxus, qui modò creberrimus, subassiduus, stillatitius, modò intervallis sæpiùs repetitis, brevioribus, vel longioribus interpolatus, & quantitate singulis vicibus erumpente notabilis. Sequitur ex dictis potissimum differre ~~Bradypermatismum~~ ab aspermatismo per feminis debitâ circiter copiâ emissi præsentiam, à tachyspermatismo per motum liquoris hujusce modi, dum ejaculandus venit, nativo tardiozem, denique à gonorrhæâ, quod in

venere voluntariâ contingat effluxus Brady spermaticus, vigentibus ut plurimum membri virilis tensione, & jucundo veneris sensu.

XXIV.

IISDEM subjacet Brady spermaticismus differentiis quas patiuntur varia morborum genera. Hinc recens, inveteratus, idiopathicus, symptomaticus, succedaneus, simplex, virulentiae mixtus, curabilis, insanabilis, &c. audit. Variat etiam feminis emissi tarditas, quod nunc procrastinari supra diximus, urinæ fluente tantum abripiendum; nunc verò citra urinam solum profundi, notabili post voluptatem perterritam intervallo, vel interjectâ morâ nullâ aut minimâ paulatim exituriens. De variâ membri virilis conditione, ac diverso sensûs venerei gradu mentionem non injicimus, quæ bina statum nativum servare ut plurimum, ferè nusquam supra evehi, vix ac ne vix quidem infra subsistere ex prægressis notum est. Monuisse præstat præcipuas Brady spermaticismi differentias à causis variis, quibus ille natales debet, maximè deduci.

XXV.

CAUSAS hujusmodi satis sit in compendiosam tabulam hîc loci cogere, quas, tradito infra specierum variarum censu, sigillatim sub specie qualibet memorare dabitur. Porrò Brady spermaticismi causam proximam reponimus in viribus

ejaculatoriis absolutè, vel relativè ita imminutis, ut infra nativum, quo semen cum impetu profilit, gradum subsistant. Causæ autem, ut aiunt, remotæ ad tria capita reduci possunt. Primum est eorum omnium quæ semen vi debitâ è vesiculis spermaticis expressum in vesicam urinariam ire cogunt; qualia sunt vasorum ejaculatoriorum ita mutata per cicatricem directio, ut non balano, sed vesicæ obvertantur ipsorum orificia, obices varii verumontano proximè prætenti, & urethram, quo tempore liquor spermaticus ejaculandus venit, ita claudentes, ut antrorsum progredi nequeat in vesicam refluxo latice reflectendus. Ad secundum referuntur illa omnia quæ seminis debitâ, aut etiam majori virium ejaculatoriarum energiâ expulsi motum retardare, vel magis quàm pro ratione virium jam dictarum incrementi imminuere valent: De hoc genere sunt vitia urethræ varia, quæ sub liquoris prolifici præstandâ ejaculatione, canalem hujuscemodi justo angustiores tantum reddunt, verumontano proxima aut distita, vel ipsum fugaci obstructione præcludunt balano vicina, nodi corporum cavernosorum, mucus nimius urethram infarciens, præputium orificio hians angustissimo, phymosim inducente maximam, erectio penis validior, hypertonica, tandem epilepsia spasmodica in coitu adveniens. In tertio demùm continentur ea omnia,

quæ vires ejaculatorias & erectivas à robore ipsarum nativo plùs minùs dejectas sistunt. In hoc censu habeto fractam musculorum ejaculationi famulantium vim contractilem, integrâ manente penis tensione, sublatam, debilem, non satis persistentem membri virilis erectionem, salvis viribus ejaculatoriis, tandem infirmatas & erectionis & ejaculationis vires. Trinum huncce causarum ordinem non theoriæ figmentis deberi, verùm Auctorum observationibus evinci patebit ex allegandis modò Brady spermatisimi speciebus.

XXVI.

QUOD genericam affectûs nostri prognosim spectat, hanc sequentibus aphorismis includimus. Periculo vacant omnes Brady spermatisimi species... Hæ curationem admittunt vel respuunt, prout causæ remediis morigeræ vel refractariæ natales debent... Ex Peyronio sanationis spes nulla est, si à mutatâ vasorum ejaculatoriorum per cicatricem directione, vitium proficiscitur; tolli possunt causæ reliquæ... Faciliùs curantur Brady spermatisimi species quæ chirurgica auxilia exoptulant... De his quas faciunt vires erectionis & ejaculationis adauctæ idem esto judicium... Difficilioris sanationis sunt quæ vires hujusce modi labefactatas sequuntur, nisi à vitio universali absque labore tollendo labes sobolescat.

XXVII.

XXVII.

TARDIORI feminis emissioni quænam opitulentur remedia jam nostrum est ut aperiamus: ne autem videamur infrà crambem recoquere, generalia tantùm hîc loci sectari juvat. Universali hacce regulâ tota continetur medendi methodus; ut scilicet tollantur causæ, quibus natales debet Bradyspermatismus: varia itaque institui debet therapæia, prout è fonte diverso cadunt morbi hujusce evacuatorii species. Auxilia quæ in eo debellando potissimùm suppeditat Chirurgia, sunt candelæ simplices, compositæ, catheteres plumbei, sectio urethræ, qualis ad educendum impactum ipsi calculum instituitur, phymoseos operatio, denique circumcisio. E classe multiplici depromuntur medicamenta varia affectui nostro proficua: Inter ea eminent aquæ Baregienses, laxantia, refrigerantia, antiepileptica, tónica, roborantia, antiparalytica, stomachica, astringentia, anticatarrhalia, quorum omnium selectus, locus, usus jam superest declarandus.

XXVIII.

SPECIES I^a. BRADYSPERMATISMUS URETHRALIS . . .
 Tarda feminis emissio à morbis urethræ. Peyronii *Act. Acad. Chirurg. T. I. pag. 425 . . .*
 Petit *ibidem p. 434 . . .* Sharpii *Disquisit. Critic. in hodiern. Chir. Stat. p. 205. . .* Andrææ, *Observ. Pract. de Morb. Urethræ, p. 113 . .* Frid.

Hoffmanni de gravi spasmo & dolore vesicæ obs. V.

Vir triginta annos natus, prole triplici parens intra quadriennium factus, ex impuro coïtu gonorrhæam réportavit, quam diù neglectam, tandem duorum annorum spatio frustraneis remediis successivè vexavit agyrta non unus: hæc præprimis symptomata toto hoc tempore passus est æger, nempe suppressiones & ardores urinæ, effluxus materierum nunc viridium, nunc flavarum, sæpissimè cruentatarum copiosissimos. Fluxum quondam compressit equitatio, accedente in testiculum dextrum decubitu. Æger ad has redactus angustias Peyronium adit; sub cujus regimine, prægressis diætâ, jusculis, ptisanis, aliisque remediis refrigerantibus ac demulcentibus, hydrargyrosim patitur, quam tandem excipiunt aquæ Forgenses. Elapsis quatuor mensibus, cum perfectè sanitati restitutus sibi videtur, cubile uxorium à morbi initio derelictum repetit, & per biennium servat: interea conjugi ad concipiendum pronissimæ nullâ prole tumuit uterus. Anxius laudatum Chirurgum denuo invisit, ut animi curas, & symptomata gonorrhææ sanatæ addita aperiat, quæ fuerunt hujusce modi. 1°. Inter coëundum, pene licet probè arrecto, jam non semen rapido vibrat motu, quod ante gonorrhæam fecerat. 2°. Liquor spermaticus in urethrâ moras nectens paulatim tantum, & non nisi remittente

erectione stillat, uberiùs tamen effluxurus, si prematur urethra. 3°. Gratum illum horrorem, ac voluptatis sensum ejaculationis primordia stipari solitum, pari quidem vividitate, ast non ita diù, experitur. De cætero facili ac pleno rivo erumpit lotium; urethræ coarctatæ & carunculis, ut vocant, affectæ ne vel minima adest suspicio; verbo integerrima est sanitas, si impotentiam & tardiozem seminis emissionem excipias. Millenis incassum tentatis remediis, intra quinque aut sex annos, morbi acuti à Brady spermatisimo nequaquam pendentis sævitiâ conficitur. Aperto cadavere inventa sunt vasa ejaculatoria, per cicatricem in parte verumontani vesicæ obversâ sitam, à nativâ directione ita deflexa, ut ipsorum orificia non peni extremo, ut solent, sed lateri colli vesicæ dextro obverterentur; atque ita semen è vesiculis emissum, quod nativè versus balanum dirigitur, dextrum colli vesicæ latus impetere cogebatur.

Integra erat penis erectio, neque ferè solito minor voluptatis sensus in viro, qui, Petito memorante, gonorrhæam probè curatam semel passus, dein neque in coïtu, neque in nocturnis pollutionibus semen ullum valebat effundere. Urinæ emissio ipsi statim lenta ac stillatitia, dein saliens spiris duabus oppositis, tandem lineam curvam solitariam efformans, redeuntibus, cum remittebat

vis expellens, spiris præfatis, & tandem, ut ad mictionis exordium contigerat, lotii extillatione. Urethram prope vesicæ collum cicatrice difformi ac crispâ arctatam gestabat; quod ex resistentiâ, quam urinis ibi loci objici perſentiebat æger, & ex catheteris, imò & candelarum ultra locum affectum à Chirurgo adigendarum impossibilitate, pronum erat concludere. Falsò credebat æger sibi per alvum semen excerni, errori fidem faciente fecum muco sæpiùs mixtarum descensu; quod tamen & in coïtu & in pollutionibus è vaporum ejaculatoriorum osculis exiens motu refluo vesicam subibat, primâ, secundâ, imo & tertiâ vice quâ fundebatur lotium, cum ipso expellendum, & in matulâ, salvis ipsius colore & consistentiâ, reperiendum. Notabis quod quotiescumque semen habebat vesica, urina lentius adhuc & irregulariùs, quàm modò diximus, emitteretur; imò si statim à coïtu instabat mingendi desiderium, mictionem aliquandiù manere cogebatur æger, urinis continuo fluere nesciis.

Difficilem admodum, & stillando factam feminis in vesicam non reflui, ut in præcedenti ægroto, emissionem, ferè cessante voluptatis dolore aliquali mixtæ sensu contingentem, & contractæ ante annos quindecim gravi gonorrhææ succedentem, in alio homine observabat idem Petitus. Ita tenui fluebat urina rivulo, ut vesicæ
penitus.

penitùs evacuandæ longissimum tempus absumeret æger.

Alios vidit modò laudatus Auctor gonorrhæas passos, & urethræ angustatione laborantes, quibus ita lento motu efferebatur semen, urethrâ tamen propter sufficientem obicis à vesicæ collo distantiam continendum, ut non-nisi deletò penitùs voluptatis sensu exituriret; imò non nunquam præ summâ urethræ coarctatione per horæ quadrantem stillandi finem non faceret.

Apud Hoffmannum reperitur casus hominis 37. annos nati, aliquoties gonorrhæam passi, qui post ischuriam tribus vicibus toleratam, & debitis remediis depulsam, fili tenuissimi instar per certa intervalla urinam emittebat; circa quam hoc erat notatu dignum, quod hæc priùs subsisteret; dein sonitu præcedente cum impetu prorumperet: semen verò, dùm ipsi veniebat ejaculandum, ad urethræ orificium pariter subsistebat, postea sensim exstillans & indusium madefaciens: Prostatae vitium accusat Auctor prælaudatus.

Refert Andræas casum viri 46. annos nati, qui post gonorrhæam incidit in genitalium gravitatem dolorificam, difficilem urinæ filo inæquali prodeuntis emissionem, erectionis difficultatem, & ejaculationis tarditatem, cathetere obicem skirrosam in urethræ bulbo, & ulcus cancrosum in prostatâ detegente.

Ex Sharpio, arctatâ per obices urethrâ, si semen è vesiculis spermaticis inter coëundum emissum in vesicam urinariam dirigatur, aut reflectatur, moras nectit liquor prolificus, non exiturus, nisi urinæ fluente abripiatur; si autem in urethram recipiatur sperma, cessante erectione, stilandò ac solitariè effluit. De hoc ultimo genere plurima vidit exempla Auctor prælaudatus, qui notatum vult symptomata præfata rarò constantia esse, ægroto nunc liberè, nunc verò paulatim semen effundente.

Character hujusce speciei deducitur. 1°. Ex signis genericis. 2°. Ex vitio urethræ ipsam angustante. Porro multiplici vitio affici possunt urethræ parietes interni; nimirum intumescentiâ substantiæ, quâ constat, spongiosæ, tumiditate glandularum ipsi adjacentium, varicibus, ulceribus ad margines elatis, spongiosis, callofis, cicatricibus eminentibus, duris, crispis, duplicaturis membranaceis, habenis, contractione, tandem vasorum ejaculatoriorum mutatâ directione. Vitiorum urethræ modò dictorum diagnosi potissimum habetur ex immissione catheteris vel candelæ in urethram, nec-non ex vitio urinæ multiplici sæpissimè observando. Signa, quibus obtineri potest vitii singuli specialis cognitio, hujus loci non est ut congeramus, apud Auctores varios, qui morbos urethræ persecuti sunt, legenda.

Susplicari potiùs quàm dignosci potest Peyroniana varietas. Prima hæc Brady spermatismi species morbi urethralis, cui debetur, prognosim sequitur; quæ cum ex plurimis circumstantiis, numerosioribus certè, quàm ut hîc recenseantur, varianda sit, ab Auctoribus modò allegatis mutuanda venit.

Speciei hujusce obtinetur curatio si urethræ æqualitas ac diameter nativæ restituantur. Porrò adversus vitia urethram angustantia variæ excogitatae fuerunt medendi methodi, quarum præcipuas indigitabimus.

1°. Exoleverunt corrosiva candelarum ope urethræ immissa, quæ inutile, periculofum, noxium in hac ægritudinis specie medicamentorum genus hodiè habentur: attamen ægrotos non paucos obicem in urethrâ gerentes, candelis ex lintamine cerato factis, subtilissimo sabinæ pulvere ad exiguam vim conspersis levatos, imò & curatos gloriatur Petitus in Act. Acad. Chirurg. curationem obice destructo perficientibus candelis simplicibus, ex emplastro epulotico de cerusâ ustâ, de lino carpto, aut nurembergensi paratis.

2°. Commendat idem Auctor sectionem chirurgicam incisioni lithotomicæ similem, quam successu constanti confirmari, & candelis simplicibus aut catheteribus plumbeis longè præcellere asserit, si ritè instituat. Porrò in hunc modum

celebratur sectio hujusce modi. Ægro præparato, & immisso in urethram, dùm lotio turget vesica, cathetere fulcato ad apicem aperto, inciduntur cutis & adeps ad duorum pollicum longitudinem; & in catheteris fulcum scalpellus adigitur, qui ad extremum usque fulcum decurrens viam sternit acui tricuspidaæ, ac tubulo pariter fulcato inclusa, ut in vesicam penetret, facile ac tuto subeundam, si demissâ manu ossium pubis flexura superetur: acu è tubulo extractâ, fluunt urinæ; & ope fulci in tubulo exarati, scalpello inciditur locus urethræ arctatus: absque negotio tunc intromittitur in vesicam cannula exigua, ibi loci relinquenda, donec sufficientem suppurationem passus sit urethræ canalis: eductâ tum cannulâ, per balani orificium intromittitur in vesicam catheter sygmoidæus, quo effluit lotium, dùm cicatrix interea in ipsum efformatur. Sunt qui jam dictam sectionem adhibuerunt, additis corrosivis, quibus denudatum sectione obicem, exesum voluere, frustraneâ prorsus, imò & nocivâ operâ, cicatricem inductam excipiente majori urethræ arctatione.

3°. Deventum est ad remedia mechanica, quibus locum urethræ, angustatum dilatandum fore sperabatur: hinc usurpatæ fuerunt turundæ cerâ aut unguento oneratæ, & sensim incrassandæ, quæ filo alligatæ, ut extrahi possent, ope can-
nulæ

nulæ argenteæ cavo donatæ & utrinque apertæ, nec-non styli, quo pelli possent, ad usque contractionis sedem, adigebantur: educebatur tunc cannula, relictâ super obicem per horas aliquot turundâ, quæ iis elapsis, ope fili extrorsum penduli extrahebatur. Experimentiâ compertum est loci affecti dilatationem partium urethræ utriusque turundæ extremo respondentium contractione excipi. Hinc etiam in usum vocati sunt catheteres plumbei, qui primùm tenues, sensim crassiores in urethram immitti debent.

4°. Tandem his omnibus palmam furripuerunt candelæ simplices & compositæ, quales habet Daranius, Goulardius, Sharpius, &c. Si-lemus ingredientia, quibus constant, modum quo componuntur, dimensiones quibus gaudent, variam ipsarum adhibendarum rationem, tempus in ipsarum applicatione infumendum, aliaque id genus apud citatos Auctores passim legenda. Sequentia circa variarum candelarum usum satis sit annotasse. Candelæ simplices, è telâ scilicet & cerâ tantùm factæ, præstant semper catheteribus plumbeis; & sæpissimè malo depellendo sufficiunt: ratio est, quod obices urethram arctantes sunt ut plurimùm hujusce canalis varices, quas premunt, sustentant, delent citra irritationem candelæ hujusce modi. His etiam, nec-non catheteribus plumbeis gradariè incrassatis cu-

ratae sunt urethrae contractiones. In casu glandularum urethrae tumentium, cicatricum elevatarum, ulcerum margine tumidorum, calloforum, intumesceniarum textus urethrae spongiosi induratarum, & similium, candelae Daranianae, Gou-lardianae curam & citius & certius expediunt: dolendum quod irritatio modo major, modo minor earum usum sequatur: huic occuritur, quantum fieri potest, si candelis varia impertiatur energia, & à mitioribus ad potentiores successivus fiat transitus.

Aquarum felteranarum usu ad plures menses protracto pro potu ordinario suum aegrotum cum sanitate in gratiam reduxit Hoffmannus.

XXIX.

SPECIES II. BRADYSPERMATISMUS NODOSUS . . .

Tarda feminis emissio à nodis corporum cavernosorum. Peyronii *Act. Acad. Chirurg. T. I. p. 428* . . . Nova pudendi distorsio. Schenkii ex Arantio *de Tumor. praeter natur. cap. 50* . . . Nodus penis Clar. Lieutaudii, *Compend. Med. pract. p. 533.*

Pluribus observavit Peyronius in corporibus cavernosis protuberantias nodis aut gangliis similes, duras, indolentes, erectionem ita depravantes, ut si seriem efforment concatenatim dispositae, difformis ac gibbis plena sit mentula arrecta; si medium corpus cavernosum dextrum, sinistrumve

occupent, dextrorsùm, vel sinistrorsùm incurvetur penis erectus; fursùm verò aut deorsùm, si supernam aut infernam eorumdem corporum partem teneant. Vigente jam dictâ corporum cavernosorum labe, dolore quandoque non vacat erectio validissima; nusquam exinde impeditur liber urinarum fluxus; seminis ejaculandi non eadem est ratio; quod, etsi è vasis ejaculatoriis effundatur cum vi debitâ, & non minori fortè voluptaris sensu; attamen ex urethræ orificio stillat, remittente erectione tantùm, longove post voluptatem perceptam intervallo paulatim effluere incipiens. Vide observationes à Peyronio relatas loco citato. Hunc Brady spermatisimum specificè determinat nodi præsentia, qui vigente erectione faciliùs cognoscendus, & pro causâ cellularum quarundam corporum cavernosorum laxitatem agnoscens, earum est quædam herniæ species ex celeb. Lieutaudio, potiùs corporum cavernosorum quasi aneurisma dicendus. Nodi penis virus veneri ut plurimùm soboles sunt; hos tamen in duobus viris nullâ usquam labe cypriâ tactis observavit Peyronius; imò & in senibus, qui fervidiori temperamento plus æquo indulserunt, rara non sunt hujusce affectûs exempla. Emollientibus ac resolutivis variis auscultari renuunt hæ protuberantiæ: neque venereas ipfas fugat hydrargirum. Aquarum Bellilucanarum, Borboniensium

vim eludit malum, folis Baregiensibus resistere nescium. Ex Peyronio itaque in protuberantias hujusce modi instituendæ sunt multiplices embrocationes, qualibet tempestate iterandæ, donec penitus evanuerint: redit tunc peni arrecto formativa; & emisso semini jactus celer & saltuosus. Notabis fallere in casu venereo efficacissimum hocce remedium, si prius adhibeatur quàm, hydrargyroseos ope, ex humorum massâ penitus exulet labes syphylitica: hanc, ubi unctioibus mercurialibus debite celebratis debellaveris, aquas præfatas integer in nodos superstites manebit successus. Probat sexta Peyronii observatio.

XXX.

SPECIES III^a. BRADYSPERMATISMUS PRÆPUTIALIS sive PHYMOSICUS . . . Tarda seminis emissio ab angustiori præputii orificio. Schenkii ex Arantio *de Tumor. præter. natur. cap. 54.*

Pars præputii extrema, vitio vel congenito, vel accidentali, ita exiguo foramine prædita esse potest, ut non solum glandem detegi prohibeat; verum etiam urinæ interdum expulsionem, & seminis ejaculationem remoretur, ubi præsertim orificium præputii glandis foramine angustius est. Testatur Arantius se non semel vidisse homines ob præfatam præputii stricturam tardiori seminis emissionem, & impotentia laborantes, adhibitâ
convenienti

convenienti medelâ semen jactu debito profudisse, & prolificos factos fuisse. Porrò hæc ipsi non alia fuit, quàm sectio chirurgica, quâ phymosis veneris auxiliis incruentis immorigerus tollitur. Præputii stricturne nimie accommodatum pariter præsidium est circumcisio. De binâ hacce operatione legantur Auctores Chirurgici. Notabis præputium orificio angustius ex utero allatum ætate crescente sensim & spontanè ut plurimum dilatari; neque modò dictis operationibus locum esse, nisi in viris, quibus vitium hocce, nec spontè, nec remediorum mitiorum ope evanuit.

XXXI.

SPECIES IV^a. BRADYSPERMATISMUS MUCOSUS five CATARRHALIS . . . Tarda seminis emissio à mucositate urethram infarciente. Observante D. S** perito hujusce urbis Chirurgo & Reg. Scient. Societ. Sodal.

Viro annos 40. nato, vegeto, cæterum sanissimo, ita augebatur liquoris mucosi vesicam internè oblinientis, & lymphæ viscidæ per urethræ glandulas percolatæ excretio, ut mucus per penis expressionem stillante inferciretur urethra; & hujus copiam maximam urinæ secum foràs educerent. Supra quartam urinæ emissæ partem ferè ascendebat mucus ipsi mixtus. Morbus erat qui cum albo mulierum fluore magnam alit conve-

nientiam; neque multum abludebat ab illâ gonorrhææ nothæ specie, quam benignam vocat Frid. Hoffmannus, catarrhalis verò nomine salutant Auctores non-nulli ex Etmullero. Similem morbum Frid. Hoffmannus sub titulo rari vesicæ affectûs, & celeb. Lieutaudius sub vesicæ fluxûs catharrhalis nomine describunt. Id verò discriminis inter Auctorum modò laudatorum ægrotos & nostrum intercedebat, quod in nostro, simili vitio vesica simul & urethra tentarentur; & exularent dolor vesicæ, ardens mictio, & acrimoniæ signa. Cave pro vesicæ calculo, renum ac vesicæ ulcere, & gonorrhæâ verâ cum excretionemucosâ combinatâ affectum vendas de quo loquimur. Catarrhus fuit vesicæ & urethræ. Partes hujusce modi eâdem laborare posse defluxione, quæ in narium, oris, bronchiorum membranas sæpissimè depluit, credunt magna nomina Lieutaudius & egregius SENACUS. Porrò sequentia incommoda patiebatur vir jam dictus, si coïtu aut masturbationi, cui plurimùm fœdè litaverat, indulgeret. Probè ipsi erigebatur quidem virile membrum; grato veneris sensu, minùs licet quàm antea intenso, titillabantur genitalia: ast quod olim ipsi rapido jactu evomebatur semen, hoc jam muco irretitum ac permixtum sensim reddebat urethra, citra tamen interjectam à voluptate persentitâ moram. Character specificus ex signis

genericis deducendus venit, & catarrhi præsentia
 cujus prognosim species hujusce modi sequitur.
 Hanc curabis, si vesicæ & urethræ catarrhum no-
 veris depellere. Atqui huic competunt varia re-
 mediorum genera, quæ leucorrhææ acrimoniæ
 experti proficiunt; nec-non ea medendi metho-
 dus, quâ gonorrhæam catarrhalem debellari
 vult Etmullerus. In casu Lieutaudiano natura &
 expectatio morbo sanando satis fuerunt. Aquas
 spadanas, essentiam cascarillæ succini essentiæ
 maritatum, succinum præparatum, potum ex sal-
 sæparillæ, scorzoneræ & similibus decocto ægro
 suo injunxit Hoffmannus.

XXXII.

SPECIES V_a. BRADYSPERMATISMUS HYPERTONICUS ..
 Tarda feminis emissio à validiori penis erectione ..
 Seminis in actu venereo retentio. Cockburnii
Act. Edimburg. T. I. art. 35.

Nobilis venetus annos natus duos & viginti,
 cum muliere pulcherrimâ, quæ sibi in uxorem
 cesserat, rem habens, semen nusquam ejaculari
 poterat, quamvis per insomnia pollutiones noc-
 turnas pateretur. Quod cum sibi & parentibus
 curam injiceret, frustra tentato Medicorum ve-
 natorum auxilio, per legatos Reipublicæ in variis
 Europæorum Principum aulis degentes consilium
 à famigeratissimis Medicis petiit, ut sibi causam
 & remedium tam stupendi aperirent mali, quod

vigilantem eâ defraudabat facultate, quâ pollebat dormiens. Visum est Cockburnio morbum hæere in urethrâ, quæ inter coëundum per validiorem erectionem ad obturationem usque ferè constricta, tantam feminis exitui objiciebat resistantiam, quantam vincere non poterat liquor hujusce modi in ipsâ effusus & per potentias ejaculatorias propulsus : in insomniis verò ob minùs validam penis erectionem, urethrâ non arctè adeò constrictâ, femini erumpenti congrua patebat via. Ex Brady spermatisimo spasmodico-epileptico intelligi possunt & modus, & tempus, quibus sub æstri venerei remissione effundebatur semen. Morbum debellarunt diæta tenuis, refrigerans, humectans, nec-non leves evacuationes.

XXXIII.

SPECIES VI^a. BRADYSPERMATISMUS EPILEPTICUS.

Tarda feminis emissio ab epilepsiâ spasmodicâ in coïtu adveniente, observante D. B***. Doct. Monspel. Clariss. & in Nosocom. Sti. Eloisii, Med. vicar.

Vir quadragenarius temperamento sicco donatus, amatæ conjugii nuptus, absque prole erat ab annis duodecim : cujus uxor causam sterilitatis suæ, quæ ipsa erat viri impotentia, ut Medico prælaudato aperiret, narrabat, 1°. Quod maritus ad rem veneream capeffendam alacris,
eam

eam tantâ petulantia persequeretur, ut ad medium opus in ipsam concideret totis membris rigidus, sensu & loquelâ orbatus, & gravis adeò factus, ut in alteram lecti partem præ oneris impatientiâ viribus collectis ipsi excutiendus veniret. 2°. Quod per novem decemve annos adeò brevis paroxifmus fuerat, ut prima vice ad se rediret sponfus, dum ipsa timore perculsa opem admoveere festinabat. 3°. Quod à duobus tribusve annis invaluerat malum, accedente scilicet oris spumâ, neque tam citò sensu redeunte. 4°. Quod tandem, remittente corporis rigiditate, effluebat semen ex urethrâ paulatim, & membro flaccido exituriens. Frigida in lumbos denudatos paroxifmi tempore ex alto ad tres vices projecta epilepsiam non fugavit: observatum est tantùm modò hujus stimulo epilepticum cogi, ut artus inferiores retraheret. Ad morbum debellandum varia usurpata sunt remedia, nimirum venæ sectiones iteratæ, cathartica pluries repetita, balnea ad plures menses protracta, juscula refrigerantia, lacticinia; quibus minùs proficientibus, tandem ex consilio Illustrissimi hujuscè Lycæi Professoris D. de Sauvages, radix Valerianæ Sylvestris ad tres menses in infuso, & in substantiâ exhibita fuit. His omnibus peractis (erat annus quo celebs vivebat) plenariè convaluit, rem jam habens cum uxore integram, mente ac sensu illi-

batis, & rapido jactu proficiente semine.

XXXIV.

SPECIES VII^a. BRADYSPERMATISMUS APRACTODES . . .
 Nimis tarda feminis excretio à genitalium ignavia. Etmulleri, *de Morb. viror. cap. 2. pag. 459 . . .*
 Veslingii *epistolæ & observationes epist. 38 . . .*
 Aëtii *tetrab. 3. serm. 3. cap. ultimo . . .* Marc.
 Donati, *Hist. Med. mir. 18. cap.* Mathæi de
 Gradi, *consil. 69 . . .* Amat. Lusitani, *centur. 11.*
cur. 18. & 81 . . . Foresti, *lib. XXVI. obs. 18.*
 & 19 . . . Schenkii ex Hollerio, *lib. IV. de im-*
pot. vener, &c.

Hujusce speciei duæ sunt insignes varietates :
 in alterâ viget penis erectio toto veneris tempore ;
 una in culpâ est emissio feminis, quod paulatim
 ac lento rivo funditur. In alterâ, præsentem etiam
 feminis emissi tarditate, peccat membri virilis
 erectio, quatenus vel nulla prorsus est, vel de-
 bilius fit, vel ante absolutam venerem cessat, ipsâ
 ineunte sufficiens : posterior hæc nunc à solo
 erectionis vitio, viribus ejaculatoriis illæsis, fo-
 bolescere potest, nunc verò cum priori varietate
 combinari.

Juvenes duos scelestæ masturbationis consuetu-
 dini mancipatos lues syphylitica veneris impuræ
 non semel exercitæ condigna merces, hydrargi-
 rosim pati cogebat. Unctionibus præfuit Medicus
 Monspeliensis ; quibus ritè adhibitis, omnia fu-

gabantur venerea symptomata, viru, quantum credere licuit, penitus depulso. Porro istud fuit litus mercurialis confectarium. Quamvis æquali ac pleno rivo efflueret lotium; nec ulla foret obicis urethram arctantis suspicio; quamvis penem uterque eâ, quâ par est, validitate & constantiâ arrigeret; attamen nec coïtus, nec manus nefaria potuit, elapsis etiam pluribus ab hydrargirofi mensibus, semen elicere rapido jactu vibratum, verum lento rivo emissum: alter tantum, si per biduum triduumve ipsi venus omnis intermitteretur, ejaculatione gaudebat, non strenuâ quidem, attamen sufficienti, prorsus delenda, si semen sequentibus diebus effunderet: isti præterea scrotum maximè propendebat; & ex urethrâ stillabat humor serosus hydrargirofi superstes, quem etiam minuebat veneris abstinentia: adeò instrumenta ejaculationi famulantia in duobus his juvenibus mercurii actione imbellia facta fuerant. Jam verò quæri potest, num fracto harumcè partium tono utrumque malè habuerit mercurius? Certè in juvene, cui feminis ejaculatio veneris intermissione restituebatur, omnia laxitatem clamare videntur; & observatione multiplici constat hydrargirum id nocumenti genus non rarò inducere: at in altero juvene utrum ab eodem fonte, an verò à filamentorum nervorum ad musculos ejaculationi famulantes ten-

dentium exsiccatione, quam etiam plurima stabiliunt observata, vitium profluxerit, peritorum esto judicium. Remediorum omnium instar utriusque fuerunt veneris abstinencia & expectatio; nec medenti licuit, ex ignoto auxiliorum horumce effectu adversus præfatam feminis emissi tarditatem, morbi ætiologiam conjectare. Veslingius hominem vidit, qui, pene licet erecto, semen in coïtu non potuit effundere; pene autem jam flaccido, illud spontè, & ad levissimum genitalium muliebrium contactum excrevit: circa penis radicem solita non percipiebatur à musculis tensio, qui in hocce casu flaccescebant. Legi possunt Historiæ ab Aëtio, Foresto, Marcello Donato relatæ, in quibus similis ejaculationis defectus, vigente licet penis erectione, memoratur.

Circa alteram hujusce speciei varietatem non ita diù immorabimur, quæ passim apud auctores occurrit. De hac observationes habent locis citatis Hollerius, Forestus, Amatus Lusitanus, Mathæus de Gradi, aliique; & speciali capite in libris practicis quàm plurimis descripta, atque curata reperitur. Exemplis allegatis addere tantum juvat casum viri nobilissimi penis erectione orbati, & semen lento rivo emittentis, quem emplastro stimulante curavit Medicus Monspelienfis præxi plurimâ juxtâ & felicissimâ commendandus. Brady spermatisimum apractodæum potiori
jure

jure locum habiturum fore, si peccent simul & erectionis & ejaculationis vires, observare supervacaneum est: ægroti, de quo in Boërhaavii consiliis mentio injicitur, hæc fuit conditio, priùsq̃quam in gonorrhæam à nimiâ feminis profusione inductam incideret. Varietatis posterioris cum priori combinatæ exempla non congerimus, potè quæ ex simplicibus facilè intelligitur.

Singularem hujusce speciei characterem sistunt fractæ erectionis, ejaculationis, vel utriusque vires. Manifestum est erectionis deficientis, infirmatæ, non satis persistentis vitium. Vires ejaculatorias labefactatas esse potissimùm cognoscitur, 1°. Exploratâ sub feminis emissionem, imò sub guttularum urinæ ad mictionis finem in urethrâ restitantiùm ejectione vibratoriâ, penis radice, quæ minùs intendi, debiliùs contrahi, imbecilliùs concuti percipitur. 2°. Ex minori quàm vulgò inter ejaculandum observari solet, urethræ & balani intumescentiâ. 3°. Ex defectu causarum, quibus species Brady spermatis reliquæ natales debent. 4°. Ex principiorum prægressione quibus debilitas, dyscinesia inducuntur, quæ, præ maximo ipsorum numero, hîc non recensenda, ex aliis morborum generibus petenda sunt. Si cum erectionis defectu aut debilitate combinentur modo dicta, varietatem hujus speciei alteram cum primâ complicari indicium est.

Brady spermatisimi apractodæi curatio aduersus causas erectionem, ejaculationem, vel utramque impediens dirigenda est: quæ cum numero luxurient, & de cætero apud auctores plurimos ipsarum expugnandarum ratio declaretur, in aperiendis, quæ ipsas tollunt, auxiliis operam non locabimus, breuitati studentes. Monuisse in universum satis sit, sæpius in hac specie stimulantibus, roborantibus, antiparalyticis, excitantibus, aliisque id genus medicamentis locum esse.

XXXV.

Brady spermatisimi confectaria, habito ad generationis opus respectu, superest ut concutiamus, antequam de tabulâ manum tollimus. Ut mulier ad concipiendum idonea fecundetur, alii necessariam esse volunt feminis quoad quantitatem & qualitatem probè constituti in uterum ejaculationem; alii eam necessariò non requiri, & meram in vaginâ effusionem satis esse posse contendunt. Pugnant utrinque magna nomina. Nos verò litem decretoriâ nullâ ratione hinc vel inde solvendam sub iudice relinquimus, sequentia observatione duce, & ratione auspice circa præsentem quæstionem statuentes. Perspicuum est primâ Brady spermatisimi specie ad fecundationis opus ineptum reddi virum, quotiescumque non effluit semen, nisi ab urinæ fluente abreptum, atque ipsi immixtum. Quod ad reliquas attinet hujusce

morbi species, etsi certò constaret feminis ejaculationem ad fecundationem necessariò non requiri; atque ita virum Brady spermatisimo tentatum proli creandæ parem esse; nihilominùs experienciâ duce eum liberis orbatum iri pronuntiandum foret: Enim verò si historias omnes de tardiori feminis emissionem ab auctoribus relatas perpendimus, videre erit inprolificos fuisse quotquot eo affectu laborarunt, quamvis ex his plurimi ante Brady spermatisimi accessionem sobole gauderent procreatâ, & eo depulso, impotentia fugata fuerit. Hinc elucescit in quàm gravi ac momentoso argumento nostra versetur Dissertatiuncula, quæ scilicet vitium gentis humanæ propagationi infestum exponere, illustrare, depellere satagit.

F I N I S.

ARGUMENTABUNTUR

R. R. D D. PROFESSORES REGII.

R. D. JOANNES-FRANCISCUS IMBERT,
Cancellarius & Judex.

R. D. HENRICUS HAGUENOT, *Decanus.*

R. D. ANTONIUS FIZES, *Pro-Decanus.*

R. D. FRANCISCUS DE SAUVAGES.

R. D. FRANCISCUS DE LAMURE.

R. D. GABRIEL-FRANCISCUS VENEL.

R. D. CAROLUS LE ROY.

In Novembre et Decembre 1776 et en
Janvier et fevrier 1777 il y eut deux qui
disputerent pour la chaire de professeur
en medecine vacante par la mort de

M. Venet

On trouva les titres des deux qui furent

par M. Vieuvigne et Souquet dans les gazettes
de medecine, ainsi celle de M. Sabatier

+ n. 51. 1776
n. 4. 1775

Quoniam de tunc relata in fluxu inter opus
digestiones in ventriculo et intestinis, atque
affectus conjunctos - aliam partem corporis
tenent.

2. Theoria calor, animalium exponere
3. An de vena vesicalium seminalium
4. Palpitationum cordis varietates, species
et harum theoria et therapia exponere
5. An de vena majori et minore leuistica variola.
6. Sedetne anima in cerebro, an de
7. Num in curandis lucis venereis
8. Vtrum pro diversis puritudinibus de vesicatoria
9. Vtrum in morbo acur. damnanda est melior. usus.
10. Quoniam in hac morbo hujus gravidarum usur-
panda sint narcotica quoniam vera sunt.
11. An convulsio a mania hunc sit periculosior quam
que a repletionem. et quibus auxiliis utri que succurrendum.
12. An a pulsu, an a respiratione Diagnostica et prog-
nostica, in morbis pectoris, sint emenda.

M. Viola et sus tache ont chacun un exemplaire

1713 13 d. 7. Hesperidudantia Arua Mompel. D. M.

Quaenam sint rationes et causa inaequalis hominum mortalitatis pro diversis anni temporibus et vita periodis?

2. Theoniam somni tradere.

3. an certa datur servationem theoria? an propter huiusmodi theoria ignorationem aut propter millionem aliquam?

4. an doctri-na erium imo diversitate. Itae prohit et debeat una cum legibus medicina prudenter activa?

5. Vomitus pertinacis ac chronici causam, &c. tradere.

6. an varias aquas mineral. species arte licet imitari.

7. num in Borace naturaliter existat sal sedativum &c.

8. utrum Mompeliense solum medicamentum morbis omnibus accommodare suppeditare possit?

9. an per analysin chymicam, an per dores et supores an de tuto erud. possint vives plantarum?

10. an eadem morborum genera existant in diversis terris locis sed solummodo differentiis accidentales?

veigiant in singulis pro influence climatis &c.

11. sub quibusnam circumstantiis lupra ferro vel curiis sint tractanda?

12. An phthisis pulmonalis confirmata morbus

insanabilis sit, et num remedia etiam receptissima

in partem arotantis potius accelerent quam retardent?

... ..

... ..

Theses P. Lomayran de la Tour Barlida. &c

1. Describere primas lineas verae therapiae fluxionum
2. Num plurima phthises pulmonales confirmatae, tum quae producuntur ab ulcere pulmonum, tum quae ab ipsorum statura ulcerosa generalius dicto, perfecte sanabiles sint, modo non curentur methodo tritissima, quae solem proferri esse palliatiua, sed iuste diuersas medendi methodos illarum phthisium diuersis speciebus appropriatas?
3. An detur conuolutio causae et effectus inter morbos et temperamenta Ne vulgo dicta?
4. An certum sit dum morbus alios a bile, alios a pituita &c?
5. Utrum calces antimoni encheiresi quacumq. fuerint tractatae, certam mineralis illius virtutem retineant?
6. Num ex lacte pro diuerso, quo animalia nutriuntur - puluere, uariae possint medicinae adimpleri indicationes?
7. Quae noua sint reperienda retenta et utilissima in medicina plantarum stupefacientium &c?
8. An ex theoria Diabets, certa possit institui ^{illius} Therapia?
9. Canceri mammarum theoriam et therapiam exponere.
10. Sub quotuplici respectu utile sit medico cognoscere successiones morborum.
11. An vires mechanicae concurrant cum viribus vitalibus ad functionum exercitium, et quae nam vitalium, quae nam mechanicarum in hac provincia sint partes ad iura?
12. Hiuturnitatis febris intermittens autumnalis causas exponere, et numquid in illa hyeme per totam tantum sit nulla, quam ullam adhibere medicinam?

